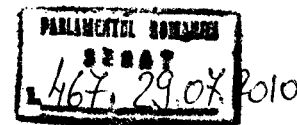

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1877
16.07.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare*”, inițiată de domnii deputați Gabriel Andronache, Daniel Buda și Liviu-Bogdan Ciucă – PD-L, PC (Bp. 228/2010).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare includerea executorilor instituțiilor de credit și ai instituțiilor financiare nebancare în corpul executorilor judecătorești, motivată de faptul că activitatea de executare silită nu poate fi încredințată de către stat unui corp privat de executori.

II. Observații și propuneri

1. Una dintre modificările de substanță preconizate de *Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă* vizează consacrarea competenței generale a executorului judecătoresc de a efectua executarea silită, în scopul asigurării unei reglementări unitare în materia executării silite a titlurilor executorii emise în materia raporturilor civile și a altor raporturi asimilate.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 614 din actul normativ menționat, „*Executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepția celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice, se realizează numai de către executorul judecătoresc, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel*”. Promovarea acestei soluții legislative s-a impus în considerarea lipsei unor garanții de obiectivitate și privind respectarea drepturilor părților în condițiile existenței unor competențe și proceduri execuționale paralele. O asemenea concepție procesuală este de natură să promoveze egalitatea de tratament juridic a subiectelor de drept din cadrul raporturilor juridice de executare silită.

Soluția legislativă propusă de inițiatori este de sorginte europeană, fiind de amintit, în acest sens, *Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei Rec(2003)17 către statele membre privitoare la executarea hotărârilor judecătorești*, adoptată în scopul eficientizării activității de executare silită, prin asigurarea unui just echilibru în ceea ce privește drepturile și interesele părților procedurii de executare silită. Lăsând la dispoziția statelor membre stabilirea statutului profesional al organelor de executare, instrumentul juridic amintit recomandă, în scopul arătat, între altele, promovarea *principiului obiectivității organelor de executare în raporturile acestora cu părțile procedurii de executare silită*.

Astfel cum se arată și în *Expunerea de motive*, soluția creării unui corp privat de executori nu este consacrată de legislația altor state, acestea optând fie pentru instituirea unui corp de funcționari publici aflați în subordinea instanțelor judecătorești, fie pentru crearea unui corp de executori care exercită o funcție publică autonomă, concedată de către stat, dar aflați sub îndrumarea și controlul nemijlocit al acestuia.

Eliminarea competenței speciale a executorilor instituțiilor de credit și ai instituțiilor financiare nebancare și, pe cale de consecință, consacrarea competenței generale a executorilor judecătorești de a efectua executarea

silită răspund și exigențelor dreptului fundamental la un proces echitabil, care, după cum este știut, include și dreptul la executarea hotărârilor judecătorești și a cărui punere în practică implică, printre altele, ca activitatea de executare silită să fie îndeplinită de un organ de executare independent și imparțial. Și în această a doua fază a procesului civil, principiile legalității, contradictorialității și respectării dreptului la apărare al creditorilor și debitorilor, dar și al altor persoane interesate, trebuie să subziste în integralitatea lor și să fie, totodată, concrete și efective, iar nu formale și iluzorii, lăsând pe debitor la discreția creditorului.

Pentru a asigura înfăptuirea acestor principii, se impune ca sarcina realizării executării silite să fie atribuită unui organ de executare silită investit să îndeplinească un serviciu de interes public, independent, imparțial și, totodată, aflat sub controlul direct ori indirect al statului care, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, este și rămâne direct răspunzător pentru executarea promptă și efectivă a oricărui titlu executoriu – principiu care, de altfel, și-a găsit consacrară legislativă și în *Legea nr. 134/2010*.

Or, existența unor raporturi juridice de muncă între executorul instituției de credit și creditor, instituție de credit sau instituție financiară nebanară, nu este de natură să asigure premisele imparțialității și independenței organului de executare și nici echilibrul între drepturile și interesele părților procedurii execuționale.

2. În ceea ce privește **art. 3 alin. (2)** al inițiativei legislative, propunem reanalizarea prevederilor acestuia, întrucât rațiunea adoptării propunerii legislative analizate este aceea de a consacra o reglementare unitară în ceea ce privește competența de a efectua executarea silită.

În consecință, opinăm că, indiferent de natura și obiectul obligației ce urmează a fi adusă la îndeplinire pe calea executării silite, competența teritorială a executorilor judecătorești urmează a fi supusă aceleiași regim juridic.

Apreciem ca posibilă lărgirea sferei competenței teritoriale a executorilor judecătorești la nivelul circumscripției curții de apel pentru realizarea activității de executare silită a obligațiilor stabilite prin titluri executorii, indiferent de natura și obiectul acestora.

3. De asemenea, propunem eliminarea prevederilor **art. 7 și art. 8** din inițiativa legislativă, dat fiind că, după dobândirea noului statut juridic,

executorii urmează a fi supuși, potrivit dispozițiilor art. 6 din propunere, dispozițiilor *Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, cu modificările și completările ulterioare*. Astfel, potrivit actului normativ menționat, activitatea executorilor judecătorești se desfășoară cu respectarea principiului legalității, aceștia neputând refuza îndeplinirea unui act dat în competența lor decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

Totodată, regimul răspunderii civile și disciplinare a executorilor judecătorești este guvernat de prevederile *Legii nr. 188/2000* și de celelalte dispoziții legale aplicabile în materie. De asemenea, în cazul refuzului executorului judecătoresc de a începe executarea silită ori de a îndeplini un act de executare silită își găsesc aplicare prevederile art. 399 și următoarele din actualul *Cod de procedură civilă* și cele ale art. 53 din *Legea nr. 188/2000*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei propuneri legislative sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la pct. II.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului